

21.6.2011

A7-0180/2

Ændringsforslag 2

Sharon Bowles

for Økonomi- og Valutaudvalget

Betænkning

Sylvie Goulard

Budgetovervågning i euroområdet

(KOM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD))

A7-0180/2011

Forslag til forordning

—

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG*

til Kommissionens forslag

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136, sammenholdt med artikel 121, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

som tager følgende i betragtning:

* Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet **■**.

¹ EUT C ...

- (1) De medlemsstater, der har euroen som valuta, har særlig interesse i og ansvar for at føre økonomiske politikker, som bidrager til, at Den Økonomiske og Monetære Union fungerer korrekt, og at undgå politikker, som bringer den i fare.
- (2) Traktaten *om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF)* tillader, at der vedtages specifikke foranstaltninger i euroområdet, som går ud over de bestemmelser, der gælder for alle medlemsstater, med henblik på at sikre, at Den Økonomiske og Monetære Union fungerer korrekt.
- (2a) *Erfaringerne og fejltagelserne fra de første ti år med Den Økonomiske og Monetære Union viser, at der er behov for at forbedre den økonomiske styring i Unionen, hvilket først og fremmest bør ske ved, at medlemsstaterne i højere grad gør de i fællesskab vedtagne regler og politikker til deres egne, og via nogle mere solide rammer for overvågningen af de nationale økonomiske politikker på EU-plan.*
- (2b) *Det forbedrede regelværk for økonomisk styring bør bygge på flere indbyrdes forbundne politikker for holdbar vækst og beskæftigelse, som skal være afstemt efter hinanden, herunder især en EU-strategi for vækst og beskæftigelse med særligt fokus på udvikling og styrkelse af det indre marked, fremme af international handel og konkurrenceevne, et effektivt regelsæt til forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store offentlige underskud (stabilitets- og vækstpakten), et solidt grundlag for forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer, minimumskrav til nationale budgetrammer og forstærket regulering af og tilsyn med de finansielle markeder, herunder makrotilsyn ved Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.*
- (2c) *Stabilitets- og vækstpakten og den samlede ramme for den økonomiske styring bør supplere og være forenelige med en unionsstrategi for vækst og arbejdspladser. Indbyrdes forbindelser mellem de forskellige strenge bør ikke resultere i undtagelser fra stabilitets- og vækstpaktens bestemmelser.*
- (2d) *Styrkelse af den økonomiske styring bør omfatte en tættere og mere rettidig inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter.*
- (2e) *Opnåelse og bevarelse af et dynamisk indre marked bør betragtes som et led i Den Økonomiske og Monetære Unions korrekte og gnidningsløse funktion.*
- (2f) *Kommissionen bør spille en større koordinerende rolle i de styrkede overvågningsprocedurer, hovedsagelig hvad angår medlemsstatsspecifikke vurderinger, kontroller, missioner på stedet, henstillinger og advarsler.*
- (2g) *Kommissionen bør spille en større rolle i den styrkede overvågningsprocedure for så vidt angår vurderinger, der er specifikke for hver enkelt medlemsstat, kontroller, missioner, henstillinger og advarsler. Navnlig bør Rådets rolle begrænses for så vidt angår afgørelser om sanktioner, og ved afstemninger i Rådet bør reglen om omvendt kvalificeret flertal finde anvendelse.*

- (2h) *Der bør etableres en økonomisk dialog med Europa-Parlamentet, som vil gøre det muligt for Kommissionen at gøre sine analyser offentligt kendte og for Rådets formand, Kommissionen og, i givet fald, formanden for Det Europæiske Råd eller formanden for Eurogruppen at føre drøftelser. En sådan offentlig debat kunne gøre det muligt at drøfte følgevirkningerne af nationale afgørelser og at udøve indbyrdes pres i fuld offentlighed.*

Europa-Parlamentets kompetente udvalg bør kunne give den medlemsstat, der er berørt af de afgørelser, Rådet har truffet i henhold til artikel 3, 4 og 5 i denne forordning, lejlighed til at deltage i drøftelsen.

- (3) Det er nødvendigt, at der indføres yderligere sanktioner til at håndhæve budgetovervågningen mere effektivt i euroområdet. Disse sanktioner bør styrke troværdigheden i Unionens rammer for den finanspolitiske overvågning.
- (4) Reglerne i denne forordning bør sikre rimelige, rettidige, graduerede og effektive mekanismer for overholdelse af den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten, navnlig forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹ og Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, *idet overholdelsen af budgetdisciplinen undersøges på basis af kriterierne om offentligt underskud og offentlig gæld*².
- (5) Sanktionerne mod de medlemsstater, der har euroen som valuta, *i henhold til denne forordning* i den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten, bør virke som incitamenter til *tilpasning til og fastholdelse af det mellemfristede budgetmål*.
- (5a) *For at forhindre en forsættigt eller som følge af grov uagtsomhed misvisende fremstilling af data vedrørende offentligt underskud og offentlig gæld, som er særdeles vigtige input for koordineringen af den økonomiske politik i EU, bør en medlemsstat, der gør sig skyld i en sådan misvisende fremstilling, pålægges en bod.*
- (6) *For at supplere reglerne for beregning af boden for manipulation af statistikker samt for den procedure, Kommissionen skal følge ved undersøgelsen af sådanne handlinger, bør Kommissionen gives beføjelse til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår detaljerede kriterier for fastsættelsen af bodens størrelse og for så vidt angår de undersøgelser, der skal foretages af Kommissionen. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører passende høringer, herunder på ekspertniveau, i forbindelse med sit forberedende arbejde.*

Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

- (7) I den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten bør **tilpasning til og efterlevelse af det mellemfristede budgetmål sikres ved hjælp af** en forpligtelse til at deponere et rentebærende beløb, som midlertidigt pålægges en medlemsstat, der har euroen som valuta, og som gør utilstrækkelige fremskridt med sin budgetmæssige konsolidering. Det bør være tilfældet, når en medlemsstat, **selv med et underskud, der ligger under referenceværdien på 3 % af BNP, afviger væsentligt fra det mellemfristede budgetmål eller den nødvendige tilpasning i retning af dette mål og undlader at korrigere afvigelsen.**
- (8) Den rentebærende deponering, der pålægges, bør frigives til den pågældende medlemsstat sammen med de påløbne renter, når Rådet har konstateret, at den situation, der gav anledning til forpligtelsen til at deponere beløbet, er bragt til ophør.
- (9) I den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten bør sanktionerne mod de medlemsstater, der har euroen som valuta, antage form af en forpligtelse til at deponere et ikke-rentebærende beløb i tilknytning til en rådsafgørelse, som fastslår, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, **i tilfælde hvor den pågældende medlemsstat allerede er blevet pålagt at deponere et rentebærende beløb i den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten, eller i særligt alvorlige tilfælde af manglende overholdelse af de retlige, budgetpolitiske forpligtelser i stabilitets- og vækstpagten**, samt af en forpligtelse til at betale en bod, hvis Rådets henstilling om at korrigere et uforholdsmæssigt stort offentligt underskud ikke efterkommes. ■
- (9a) **Med henblik på at undgå, at de i denne forordning fastlagte sanktioner i henhold til den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten anvendes med tilbagevirkende kraft, bør de nævnte sanktioner under alle omstændigheder kun anvendes i forbindelse med de relevante henstillinger, som Rådet vedtager i henhold til artikel 6, stk. 2, fjerde afsnit, i forordning (EF) nr. 1466/97 efter denne forordnings ikrafttræden. Med henblik på ligeledes at undgå, at de i denne forordning fastlagte sanktioner i den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten anvendes med tilbagevirkende kraft, bør de nævnte sanktioner under alle omstændigheder kun anvendes i forbindelse med de relevante henstillinger og afgørelser om at korrigere uforholdsmæssigt store offentlige underskud, som Rådet vedtager efter denne forordnings ikrafttræden.**
- (10) Størrelsen af den rentebærende deponering, den ikke-rentebærende deponering og den bod, der fastlægges i denne forordning, bør fastsættes således, at der sikres en **retfærdig** graduering af sanktioner i den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten, og der tilvejebringes tilstrækkelige incitamentter til, at de medlemsstater, der har euroen som valuta, overholder Unionens finanspolitiske rammer. Den bod, der er knyttet til traktatens artikel 126, stk. 11, jf. artikel 12 i forordning (EF) nr. 1467/97¹, består af en fast komponent svarende til 0,2 % af BNP og en variabel komponent. Der sikres således graduering og ligebehandling mellem medlemsstaterne, hvis den rentebærende deponering, den ikke-rentebærende deponering og den bod, der fastlægges i denne forordning, svarer til 0,2 % af BNP,

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

som er størrelsen af den faste komponent i den bod, der er knyttet til artikel 126, stk. 11, i traktaten.

- (10a) ***Kommissionen bør også kunne anbefale at mindske størrelsen af en sanktion eller ophæve den på grund af exceptionelle økonomiske omstændigheder.***
- (11) Rådet bør have mulighed for at mindske eller ophæve de sanktioner, der er pålagt en medlemsstat, som har euroen som valuta, på grundlag af ***en henstilling*** fra Kommissionen, efter at den pågældende medlemsstat har fremsat en begrundet anmodning derom. I den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten bør Kommissionen også kunne ***anbefale*** at mindske størrelsen af en sanktion eller ophæve den på grund af exceptionelle økonomiske omstændigheder.
- (12) Den ikke-rentebærende deponering bør frigives, når det uforholdsmæssigt store underskud er korrigeret, idet renterne på sådanne deponeringer og den bod, der er opkrævet, bør ***afsættes til stabilitetsmekanismer oprettet af*** de medlemsstater, der har euroen som valuta, ***for at sikre stabiliteten i hele euroområdet.***
- (13) Beføjelsen til at vedtage individuelle afgørelser om gennemførelse af de sanktionsmekanismer, der er fastlagt i denne forordning, bør tillægges Rådet. Som led i den samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker, der foretages i Rådet, jf. █ artikel 121, stk. 1, ***i TEUF*** udgør disse individuelle afgørelser en integreret opfølgning af de foranstaltninger, Rådet vedtager i overensstemmelse med █ artikel 121, 126 og 148 ***i TEUF*** og forordning (EF) nr. 1466/97 og (EF) nr. 1467/97.
- (14) Eftersom denne forordning indeholder generelle regler for en effektiv håndhævelse af forordning (EF) nr. 1466/97 og (EF) nr. 1467/97, bør den vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, jf. traktatens artikel 121, stk. 6.
- (15) Målet om at skabe en ensartet sanktionsmekanisme kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (15a) ***For at sikre en permanent dialog med medlemsstaterne med henblik på at nå målene med denne forordning, bør Kommissionen aflægge overvågningsbesøg.***
- (15b) ***Kommissionen bør regelmæssigt foretage en bred evaluering af det økonomiske styringssystem og især af effektiviteten og tilstrækkeligheden af sine sanktioner. Disse evalueringer bør om nødvendigt suppleres med relevante forslag.***
- (15c) ***Ved gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tage hensyn til den aktuelle økonomiske situation i de berørte medlemsstater –***

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel I
Genstand

Artikel 1
Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastlægges et system med sanktioner, der skal styrke den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten i euroområdet.
2. Denne forordning gælder for medlemsstater, der har euroen som valuta.

Kapitel Ia
Økonomisk dialog

Artikel 1a

For at styrke dialogen mellem EU-institutionerne, især Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og for at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg indbyde formanden for Rådet, Kommissionen og, i givet fald, formanden for Eurogruppen til at give foretræde for udvalget for at drøfte afgørelser truffet i medfør af artikel 3, 4, og 5 i denne forordning.

Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan give den medlemsstat, der er berørt af de sådanne afgørelser, lejlighed til at deltage i drøftelsen.

Artikel 2
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (1) "den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten": det multilaterale overvågningssystem, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997
- (2) "den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten": den procedure **med henblik på at undgå** medlemsstaternes uforholdsmæssigt store underskud, der er fastlagt i traktatens artikel 126 og forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997
- (3) "exceptionelle økonomiske omstændigheder": omstændigheder, hvor et offentligt underskud, der overskrider referenceværdien, anses for at være exceptionelt i henhold til traktatens artikel 126, stk. 2, litra a), andet led, og som nærmere angivet i forordning (EF) nr. 1467/97

Kapitel II
Sanktioner i den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten

Artikel 3
Rentebærende deponering

1. Hvis Rådet *vedtager en afgørelse, hvorved det fastslås, at* en medlemsstat *har undladt* at træffe *foranstaltninger til opfølgning af Rådets henstilling*, jf. artikel 6, *stk. 2, andet afsnit*, i forordning (EF) nr. 1466/97, *henstiller Kommissionen inden for en frist på 20 dage, efter at Rådet har vedtaget sin henstilling, til Rådet, at det* pålægger medlemsstaten at deponere et rentebærende beløb. █ Afgørelsen anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det med kvalificeret flertal beslutter at forkaste *henstillingen* inden for en frist på ti dage, efter at Kommissionen har vedtaget *den*. Rådet kan ændre *Kommissionens henstilling med kvalificeret flertal*.

2. Den rentebærende deponering, som Kommissionen *anbefaler*, beløber sig til 0,2 % af den pågældende medlemsstats bruttonationalprodukt (BNP) i det foregående år.

█

4. *Som en undtagelse herfra* kan Kommissionen, efter at den pågældende medlemsstat har fremsat en begrundet anmodning til Kommissionen inden for en frist på ti dage, efter at Rådet har vedtaget den i stk. 1 omhandlede henstilling, *anbefale deponering af et lavere rentebærende beløb eller slet ingen deponering*.

4a. Det deponerede beløb skal forrentes til en sats, som afspejler Kommissionens kreditrisiko og den relevante investeringsperiode.

5. Hvis den situation, der har givet anledning til den i stk. 1 omhandlede henstilling, ikke længere *består*, træffer Rådet på *grundlag af en henstilling fra* Kommissionen afgørelse om, at det deponerede beløb og de påskrevne renter tilbagebetales til den pågældende medlemsstat. Rådet kan ændre Kommissionens *henstilling med kvalificeret flertal*.

Kapitel III

Sanktioner i den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten

Artikel 4

Ikke-rentebærende deponering

1. Hvis Rådet i overensstemmelse med traktatens artikel 126, stk. 6, fastslår, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, *der har deponeret et rentebærende beløb hos Kommissionen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, eller hvor der er konstateret særligt alvorlige overtrædelser af de retlige, budgetpolitiske forpligtelser i stabilitets- og vækstpagten, henstiller Kommissionen inden for en frist på 20 dage, efter at Rådet har vedtaget sin afgørelse, til Rådet, at det pålægger* medlemsstaten at deponere et ikke-rentebærende beløb. Afgørelsen anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det med kvalificeret flertal beslutter at forkaste *henstillingen* inden for en frist på ti dage, efter at Kommissionen har vedtaget *den*. Rådet kan ændre *Kommissionens henstilling med kvalificeret flertal*.

2. Den ikke-rentebærende deponering, som Kommissionen *anbefaler*, beløber sig til 0,2 % af den pågældende medlemsstats BNP i det foregående år.

█

4. *Som en undtagelse herfra* kan Kommissionen på grund af exceptionelle økonomiske omstændigheder, eller efter at den pågældende medlemsstat har fremsat en begrundet anmodning til Kommissionen inden for en frist på ti dage, efter at Rådet har vedtaget sin afgørelse i henhold til traktatens stk. 126, stk. 6, *anbefale deponering af et lavere ikke-rentebærende* beløb eller *slet ingen deponering*.

4a. Deponeringen foretages hos Kommissionen. Hvis medlemsstaten har deponeret et rentebærende beløb hos Kommissionen i overensstemmelse med artikel 3, konverteres den rentebærende deponering til en ikke-rentebærende deponering.

Hvis størrelsen af det tidligere deponerede rentebærende beløb og af de renter, der er påløbet, overstiger størrelsen af den påkrævede ikke-rentebærende deponering, tilbagebetales differencen til medlemsstaten.

Hvis størrelsen af den påkrævede ikke-rentebærende deponering overstiger størrelsen af det tidligere deponerede rentebærende beløb og de renter, der er påløbet, betaler medlemsstaten differencen, når den deponerer det ikke-rentebærende beløb.

Artikel 5 Bod

1. Hvis *medlemsstaten inden for en frist på 20 dage, efter at Rådet har vedtaget sin afgørelse i henhold til traktatens* stk. 126, stk. 8, *i TEUF*, ikke har truffet virkningsfulde foranstaltninger for *at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud, henstiller Kommissionen til Rådet, at det pålægger medlemsstaten* en bod. Afgørelsen anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det med kvalificeret flertal beslutter at forkaste *henstillingen* inden for en frist på ti dage, efter at Kommissionen har vedtaget *den*. Rådet kan ændre *Kommissionens henstilling med kvalificeret flertal*.

2. Den bod, som Kommissionen *anbefaler*, beløber sig til 0,2 % af den pågældende medlemsstats BNP i det foregående år.

■

4. *Som en undtagelse herfra* kan Kommissionen på grund af exceptionelle økonomiske omstændigheder, eller efter at den pågældende medlemsstat har fremsat en begrundet anmodning til Kommissionen inden for en frist på ti dage, efter at Rådet har vedtaget sin afgørelse i henhold til ■ stk. 126, stk. 8, *i TEUF anbefale at nedsætte bodens størrelse eller at ophæve den*.

4a. Hvis medlemsstaten har deponeret et ikke-rentebærende beløb hos Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4, konverteres den ikke-rentebærende deponering til en bod.

Hvis størrelsen af det tidligere deponerede ikke-rentebærende beløb overstiger størrelsen af den påkrævede bod, tilbagebetales differencen til medlemsstaten.

Hvis størrelsen af den påkrævede bod overstiger størrelsen af det tidligere deponerede ikke-rentebærende beløb, eller hvis der ikke tidligere er deponeret et ikke-rentebærende beløb, betaler medlemsstaten differencen, når den betaler boden.

Artikel 6

Tilbagebetaling af den ikke-rentebærende deponering

Hvis Rådet i overensstemmelse med traktatens artikel 126, stk. 12, beslutter at ophæve nogle af eller alle sine afgørelser, tilbagebetales eventuelle ikke-rentebærende beløb, som medlemsstaten har deponeret hos Kommissionen, til den pågældende medlemsstat.

Artikel 6a

Sanktioner for manipulation af statistikker

1. *Rådet kan efter henstilling fra Kommissionen vedtage at pålægge en medlemsstat en bod, hvis medlemsstaten forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed gør sig skyld i en misvisende fremstilling af data vedrørende underskud og gæld, som er relevante for anvendelsen af traktatens artikel 121 og 126 og den protokol (nr. 12), der er knyttet til traktaten som bilag.*

2. *Den i stk. 1 omhandlede bod skal være effektiv, have afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens art og alvor og til dens varighed. Bodden må ikke overstige et beløb svarende til 0,2 % af BNP.*

3. *Kommissionen kan foretage alle fornødne undersøgelser med henblik på at fastslå, hvorvidt der er tale om overtrædelser af den i stk. 1 i denne artikel omhandlede art. Kommissionen kan beslutte at iværksætte en undersøgelse, hvis den finder, at noget i alvorlig grad tyder på, at der muligvis er tale om forhold, der risikerer at udgøre en overtrædelse i den i stk. 1 i denne artikel omhandlede forstand. Kommissionen undersøger de formodede overtrædelser under hensyntagen til eventuelle kommentarer forelagt af den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen. Med henblik på udførelsen af sit arbejde kan Kommissionen anmode den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen, om at forelægge oplysninger, og den kan ligeledes foretage inspektioner på stedet og konsultere regnskaberne for alle statslige instanser på centralt, delstatsligt, lokalt og socialsikkerhedsmæssigt niveau. Såfremt det er et krav i den nationale lovgivning i den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen, skal der anmodes om tilladelse fra en retlig myndighed forud for en eventuel inspektion på stedet.*

Efter at have afsluttet sin undersøgelse, og inden den forlægger Rådet noget forslag, giver Kommissionen den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen, mulighed for at blive hørt om de undersøgte spørgsmål. Kommissionen baserer udelukkende sit forslag til Rådet på faktuelle forhold, som den berørte medlemsstat har haft lejlighed til at udtale sig om.

Den berørte medlemsstats ret til forsvar skal sikres fuldt ud i forbindelse med undersøgelserne.

4. *Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel -8a, vedrørende a) detaljerede kriterier for fastsættelse af bodens størrelse og b) detaljerede regler for proceduren for de i stk. 3 omhandlede undersøgelser, hermed forbundne foranstaltninger og rapportering om undersøgelserne samt detaljerede procedureregler med henblik på at sikre retten til forsvar, adgang til dossierer, juridisk repræsentation, fortrolighed, fastsættelse af frister og opkrævning af boder.*

5. *Domstolen har fuld prøvelsesret med hensyn til klager over beslutninger, hvorved*

Rådet har fastsat en bod i overensstemmelse med stk. 1. Den kan annullere, nedsætte eller forhøje den pålagte bod.

Artikel 6b

Bod pålagt medlemsstaterne i medfør af artikel 3 til 6a er af administrativ art.

Artikel 7

Fordeling af renter og bod

De renter, som Kommissionen har tjent på de beløb, der er deponeret i henhold til artikel 4, og den bod, der er opkrævet i henhold til artikel 5 og 6a, udgør andre indtægter, jf. traktatens artikel 311, og afsættes til den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet. Så snart de medlemsstater, der har euroen som valuta, opretter en anden stabilitetsmekanisme med henblik på at yde finansiel bistand og sikre stabiliteten i hele euroområdet, afsættes renter og bod til sidstnævnte mekanisme.

Kapitel IV

Almindelige bestemmelser

Artikel -8

Udøvelse af de delegerede beføjelser

- 1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de betingelser, der er fastlagt i denne artikel.*
- 2. De delegerede beføjelser i artikel 6a tillægges Kommissionen for en periode på tre år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af treårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig dette senest tre måneder inden hver periodes udløb.*
- 3. Den i artikel 6a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer den delegation af beføjelser, der er angivet i afgørelsen, til ophør. Den har virkning fra dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller en senere dato, der præciseres i afgørelsen. Den har ingen betydning for gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.*
- 4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.*
- 5. En delegeret retsakt, der vedtages efter artikel 6a, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden to måneder fra meddelelsen af retsakten til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke vil gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.*

Artikel 8
Afstemning i Rådet

Hvad angår de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5, stemmer kun medlemmer af Rådet, som repræsenterer medlemsstater, der har euroen som valuta, og Rådet handler uden at tage hensyn til stemmen fra det medlem af Rådet, som repræsenterer den pågældende medlemsstat.

Det i stk. 1 nævnte kvalificerede flertal af Rådets medlemmer defineres i overensstemmelse med traktatens artikel 238, stk. 3, *litra b*).

Artikel 8a
Evaluering

1. Kommissionen offentliggør en rapport om anvendelsen af denne forordning senest tre år efter dens ikrafttrædelse og derefter hvert femte år.

I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:

- a) hvor effektiv forordningen er, herunder af, hvorvidt den har gjort det muligt for Rådet og Kommissionen at gribe ind for at imødegå situationer, der risikerer at bringe den monetære unions rette funktion i fare*
 - b) fremskridtene med at sikre øget samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med TEUF.*
- 2. Hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages rapporten af forslag om ændring af denne forordning.**
- 3. Rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.**
- 4. Kommissionen forelægger inden udgangen af 2011 Rådet og Europa-Parlamentet en rapport om muligheden for at indføre euro-værdipapirer.**

Artikel 9
Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på [xx]dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i..., den

*På Europa-Parlamentets vegne
Völner P. Formand*

*På Rådets vegne
Völner P. Formand*

Or. en